

over Slangerup og nordpaa til Frederiksværk og ud til Halsnæs. Men som sagt selve dette Spørgsmaal har man meget velvillig overladt til Fremtiden, til de Interessers, der i den Henseende kunne komme til at krydse hinanden, og det forekommer mig neppe rigtigt. Det havde været hensigtsmæssigere at faae visse Knudepunkter fast i Loven, og efter hvad jeg har hørt, men det er ikke saaledes kommet frem her under Debatten, skal Regjeringens tekniske Konsulent bestemt have udtalt sig for Slangerup som Knudepunkt. Det er ingenlunde ligegyldigt, naar man vælger en Bane af en saadan Længde, om man da faar at høre Udvalgets Anskuelser ligesom ogsaa ærede Medlemmers og Regjeringens Anskuelser om, hvad de i den Henseende mene, thi, naar man skal til at gjøre Opoffrelser, er det naturligt, at man kan gjøre disse Opoffrelser rundeligere i Forhold til som man tror, at Banen derved kan blive til Nytte for en større Del af Befolkningen end ellers. Hvad enten man vedtager Forlængelsen af de 4 Aar eller ikke, er jeg overbevist om, at den Del af Sjælland nok skal faae en Bane, naar det er, og det tror jeg, det er enhver Regjeringens Ønske, at den skal faae det, og det er Hovedsagen. Derimod er det rigtigt nok en meget dyr Indrømmelse med de 4 Aar. Det kan efter min Opfattelse blive flere hundrede Tusinde Rigsdaler og mange Ulemper, som man gaar ind paa, for at faae denne Bane, men det ere vi nu engang vant til, saa det skal jeg ikke opholde mig videre ved. Jeg har fremsat denne Betragtning tidligere, og da led den Nederlag. Jeg har ikke nogen særlig Grund til at træde i Stranken for den nu, men jeg skal følge den Anvisning, der i saa Henseende gives mig af de ærede Medlemmer af Udvalget. — Hvad angaar en Ytring af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds om den Forbindelse, hvori det ærede Medlem fra Stege satte visse Gebyrer til Mellemlandsmand fra tidligere Aar og hans Forslag om § 9 til hinanden, hvilket det ærede Medlem opfattede paa den Maade, at han troede, at Forslagsstillernes Ordfører med de Ytringer, han fremkom med, har villet bedømme en Side af de Forhandlinger, som da fandt Sted, da tror jeg, at naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) atter fandt Anledning til at minde om disse Forhandlinger, da vilde det have været ønskeligt, om han havde taget Sagen op paa en noget mere alsidig Maade. Der var dengang to Parter foruden det sjællandske Jernbaneselskab, der for Resten, som det viste sig, knyttede sig sammen med den ene af Parterne. Den ene Part vilde fremme en Frederiksværksbane, den anden vilde hemme den; den første Parts Andel i Forhandlingerne blev fremstillet i Pressen i et aldeles urigtigt Lys, og efter den Opfattelse, som jeg dengang havde, og som jeg endnu har, grundet paa et temmelig nøie Kjendskab til disse Spørgsmaal, antog jeg, at Hen-

sigten med det store Rabalder, man gjorde i Pressen lige overfor den ene Part, fornemlig havde til Hensigt at bække den anden. Naar vi derfor skulle tage Mellemlandsmanden frem, tror jeg, at vi navnlig skulle tage disse Forhold frem, som dengang bækkes af Pressen, men som efter min Mening vare de egentlig ledende i den Bevægelse, hvis Eftervirkninger vi ogsaa efter min Overbevisning kunne spore her i dette Lovforslag. Naar det ærede Medlem imidlertid yttrede, at det var ønskeligt, om vi fremtidig kunde blive fri for den Slags Mellemlandsmand, den Slags Lilladelfer til, at uvedkommende Personer blandede sig ind i Noget og arbejdede mellem Regjeringen og de Mænd, der underhandlede om at faae Koncession, saa er jeg enig med det ærede Medlem deri, naar han bare vil hufte paa, at det, jeg sigter til, og som jeg vil have den af ham ved visse Udtryk udtalte Dom ført hen paa, er ikke den ene Part, som blev fremdragen, men den anden Part, som søges dækket. Jeg er enig med det ærede Medlem i det Ønske, at vi ikke skulle faae den Slags Transaktioner, saaledes som jeg har forklaret, oftere, men jeg er ikke overbevist om, at vi ere saa heldig stillede med Hensyn til vort Jernbanevesen; tværtimod, jeg frygter snarere for det Modsatte; men da der her ikke er Anledning dertil, skal jeg ikke komme dybere ind derpaa, men forbeholder mig, naar vi senere komme til andre Jernbaneanlæg, da ogsaa at komme ind paa Forhold af den Natur. Det var disse saa Bemærkninger, jeg vilde gjøre til det ærede Medlem, for at han ialtfald kunde faae en Antydning af, at hans Glæde over, at man skulde have ændret de Domme, man dengang udtalte, ikke er vel begrundet. Jeg skal med Hensyn til selve Lovforslaget kun gjentagde i Grøndringen, hvad jeg tidligere har yttret. Jeg skal stemme for Forslaget under Nr. 11, saafremt den ærede Ordfører fremdeles vil anbefale os at stemme derfor, hvis Forslaget under Nr. 9 ikke bliver vedtaget. § 12 haaber jeg ikke, den ærede Minister paa det sene Stadium vil se vedtagen.

Judenrigsministeren (Lobjefsen): Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, har jo nu affagt sin Dom over de elleve Herrers Virksomhed, der have siddet i Udvalget, og den er jo falden saa flet ud for de Herrere, at jeg antager, at de selv ville finde Anledning til at tage til Gjemme. Jeg skal kun gjøre en Bemærkning i Anledning af, hvad der blev rettet til mig, nemlig med Hensyn til det store gennemgribende Forslag om den Million Kroner, der skal anvendes til Materiel. Jeg maa sige, at naar et Selskab, hvis Finantser ere i en blomstrende Tilstand, vil gjøre et Offer i Publikums Interesse, og dette Offer forebringes dette Thing, som altid i høie Toner har talt om, at dette Selskab burde holdes til at bringe flige Offre, saa turde jeg paa ethvert Stadium tro, at denne Sag vilde finde Understøttelse — ogsaa hos den